

ling havde været af Finantsloven. Det maa vist bero paa en Samkommelsesfeil; vi have vist ikke blot haat en lste Behandling, men en saadan, under hvilken det ærede Medlem kunde faae Lov til at tale sine sædvarlige to Gange, hvis han vilde, og det, at en Del Medlemmer fra en Side af Salen — Medlemmer, paa hvis Deltagelse i Debatten jeg ikke før har vidst, at man lagde saa særdeles Vægt — ikke have talt, skulde vel ikke betragtes, som om der ingen Debat havde fundet Sted; det vilde være at gaa til den anden Uverlighed og igjen vise dem altsfor ntegen Vre. Der var nogle enkelte Punkter, som der er gjort Bemærkninger om, paa hvilke jeg skal svare. Der er nu først Afsættelsen. Med Hensyn til den er Udvalget ikke enigt, og det er ogsaa ganske naturligt, thi vi sige, at Administrationen skulde tage Sagen paa en anden Maade, men da en Del af Udvalget er saa særdeles vel fornøjet med den nuværende Administration, saa er det naturligt, at man ikke har kunnet blive enig. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Sag, men skal kun sige, at, for saa vidt den høitærede Finantsminister udtalte, at Administrationen maa have for sig, paa hvilken Tid den vil fyldestgjøre eller om den overhovedet vil fyldestgjøre de Anbefalinger, som Thinget giver de Andragender, som ere behandlede her, da tror jeg dog, at denne Udtalelse kunde faae en Udstrækning, som ikke en Gang Mindretallet i Udvalget vilde gaa ind paa, thi en Anbefaling eller Henviisning af et Andragende har et bestemt Diemed, og ligesom det har været Skik tidligere, saaledes har ogsaa det nuværende Finantsudvalg taget de Anbefalinger frem, der vare givne tidligere Andragender, og undersøgt, hvilken Skjæbne de havde faaet, og derefter udtalt sig derom, og om hvorledes Administrationen har forholdt sig til disse Anbefalinger. Nu har Flerdretallet den angivne Opfattelse af denne Sag, Mindretallet har efter sit Skjøn paa den nuværende Administration en anden; det skal ikke undre Noget, jeg hævder kun Flerdretallets. Jeg hører til min Glæde, at et æret Medlem af Mindretallet (Kosob) i Indholdet er enigt i Hensigten; det er kun Formen, der er ham i Veien. Med Hensyn nu til Spørgsmaalet om Aktiverne har det undret mig noget at høre det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) tale om det Farlige, det Mislige i at slaa fast andre Regler end den Mangel paa Regler, man hidtil har haat i denne Henseende, og om de smaa Skridt, der ere gjorte her til Forandring ved det, der er foregaaet i de sidste Par Aar. Dersom det ærede Medlem vilde have gjort sig bekendt med de Omsætninger, som i det sidste eller de to sidste Aar have fundet Sted med Hensyn til Reserverfonden, saa vilde han have set, at der ikke er Tale om smaa Skridt, thi det forekommer mig næsten at være en Omvæltning. Naar der ikke havde været vedtaget en Lov af 20de December 1873,

som giver Finantsministeriet Bemyndigelse til indenfor temmelig vide Grændser at gjøre Omsætninger, ja, gjør det nødvendigt, at der gjøres Omsætninger, da er jeg overbevist om, at Flerdretallet i Udvalget vilde have taget sig for at forsøge en mere gennemgaaende kritisk Behandling af de foreliggende Oplysninger om Aktiverne, thi ganske vist vil jeg under almindelige Forhold sige med den ærede Finantsminister, at det er naturligt, at det er et Statsrevisionsspørgsmaal, men det er ikke saaledes at forstaa, at ikke Finantsudvalget skulde være berettiget og forpligtet til at undersøge, hvorledes Bestyrelsen af en Kapital, der dog endnu er omtrent 30 Millioner, bliver besørget. Jeg vil ikke paastaa, at alle disse Omsætninger, som ere blevne foretagne, aldeles bestemt kunne afværge Lønnen, at der er Noget, der, om ikke paa første, saa paa anden eller tredje Haand, ligesom ligner Spekulation. Thi Finantsbestyrelsen kan meget godt undlade selv direkte at gaae hen og kjøbe og sælge Papirer, men dog være for villig til at understøtte Regning og Afslutning af Laan o. s. v. maatte paa anden, tredje Haand enten fra Indlandet eller Udlandet. Det er dette, som let kan faae en Karakter, som man fra en hvilken som helst Side, tør jeg nok sige, vil slaa fast ikke er tilladelig for Bestyrelsen af disse Midler. Dette være sagt med Hensyn til Principet for Fordelingen og til Forsvar for Flerdretallets Udtryksmaade, hvilken tre ærede Medlemmer ikke have taget Del i. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfjær) — det forekommer mig ikke, at der var noget som helst Uvetydigt i den Opfattelse — ikke kan gaa saa vidt i sin Betragtning af Spørgsmaalet til den ene Side som vi, men dog kan gaa saa vidt, at han siger: Jeg ønsker for mit Vedkommende at staa fri for nogen sinde at have været med til at give en Indtydning af, at Finantsbestyrelsen har haat Ret til at foretage Spekulationer ud over Reserverfondens eget Behov og Krav gjennem Dispositioner over de store Værdier, der paa det Punkt ligge under Finantsbestyrelsen. Det er det ærede Medlems Standpunkt, og derfor have vi kunnet følges ad saa vidt. Jeg siger dette til det ærede Medlem, og jeg siger det ikke med den meget ærede Finantsminister; thi hans Udtalelser have ikke givet mig Anledning til anden Reservation end den, at jeg ikke kan erkjende, at Finantslovens Bevillinger ikke skulle være den ene naturlige Begrænsning for Finantsbestyrelsen med Hensyn til Anvendelsen af Reserverfondens Midler, og at jeg heller ikke kan erkjende, at det skulde være et Statsrevisionsspørgsmaal i den Forstand, at vi ikke, naar der forelaa Noget, der særlig trengte til Paataale, burde tage det for strax, naar Bevillingen omhandlede. Man kan endog saa ved Finantsloven slaa en Del af Reserverfonden fast, saaledes at Finantsministeren da ikke har Naa-dighed over den Del i det kommende Aar, hvad